

DECIZIA nr. 438/1053 din 2017
privind soluționarea contestațiilor formulate de
SC x SRL

înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr.x/07.02.2017 si x/10.04.2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Brasov- Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Alba - Serviciul de inspectie fiscala respectiv Serviciul evidenta pe platitor persoane juridice prin adresele nr.x/03.02.2017, inregistrata la D.G.R.F.P. Brasov sub nr.x/07.02.2017, respectiv nr.x/03.04.2017 inregistrat la DGRFP Brasov sub nr.x/10.04.2017 asupra contestatiilor formulate de SC x SRL cu sediul social in Alba Iulia, str.x, nr.x,bl.x, ap.x, jud.Alba cu sediul procesual ales in Cluj Napoca, str.x, nr.x, et.x

Contestatiile sunt formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/21.12.2016 intocmita in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/21.12.2016, respectiv impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/12.01.2017 emise de Administratia Județeană a Finanțelor Publice Alba, si privesc **suma totala de x lei** compusa din:

- x lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar
- x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar
- x lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit
- X lei reprezentand accesorii aferente TVA

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 270 (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificările și completările ulterioare, in raport de comunicarea Deciziei de impunere cu nr. x/21.12.2016 in data de 28.12.2016, conform confirmarii de primire existenta in copie la dosarul contestatiei si inregistrarea contestatiei la AJFP Alba in data de 27.01.2017, conform stampilei acestei institutii, respectiv a Deciziei de calcul accesorii nr.x/12.01.2017, comunicata in data 24.02.2017, prin semnatura privata, contestatia fiind inregistrata in data de 15.03.2017.

În speță, sunt incidente prevederile pct.9.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015, potrivit căroră: „9.5. *În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, ori alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale ori tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se poate proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.*”

Prin urmare, se va proceda la conexarea dosarelor contestației având ca obiect obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/21.12.2016, emisă de A.J.F.P. Alba – Activitatea de Inspectie Fiscala și prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/12.01.2017 emisă de A.J.F.P. Alba, acestea urmând a fi soluționate prin prezenta decizie.

Constatând că în speta, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 270 și art. 272 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este legal investită să soluționeze contestațiile formulate de SC x SRL.

I. SC x SRL, prin contestația depusă și înregistrată sub nr. x/27.01.2017 la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba, solicită admiterea contestației și anularea deciziei de impunere nr. x/21.12.2016 a raportului de inspecție fiscală nr. x/21.12.2016 respectiv accesoriile calculate în baza deciziei nr. x/21.12.2016 pentru următoarele motive:

În susținerea cauzei petenta aduce ca argumente aspecte de ordin procedural, pe care le consideră *“neregularități procedurale”* susținând că nu a beneficiat pe parcursul inspecției fiscale de dreptul la apărare, precizând că la nivel european, dreptul la apărare este consacrat de art.41 alin. (2) lit. a) și c) din Carta drepturilor fundamentale, care include în principal: a) dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere; b) dreptul oricărei persoane de acces la dosarul propriu, cu respectarea intereselor legitime legate de confidentialitate și de secretul profesional și comercial; c) obligația administrației de a-și motiva deciziile.

Petenta susține că audierea particularului este fără îndoială obligatorie iar pentru realizarea acestui deziderat, autoritatea publică trebuie să respecte următoarele:

- să permită particularului în cauză dreptul de acces la toate informațiile și documentele relevante pe care autoritatea administrativă le ia în calcul în vederea emiterii deciziei defavorabile, pentru a putea studia veridicitatea și pertinenta acestora în economia cauzei;

- să îi acorde particularului o perioadă de timp rezonabilă în raport cu complexitatea situației care urmează să fie surprinsă prin decizia administrativă pentru a-și putea pregăti o apărare de calitate;

- autoritatea publică să analizeze cu atenție și seriozitate punctul de vedere exprimat de către particular la momentul la care autoritatea publică urmează să decida dacă va emite sau nu act defavorabil în dauna particularului.”

Pentru a întări argumentele invocate mai sus, referitor la dreptul la apărare, petenta apreciază că în acest context *“ [...] merita a fi analizată și jurisprudența Curtii de Justiție a Uniunii Europene asociată acestui subiect.”*, făcând trimitere la diverse cauze, hotărâri și interpretări cum ar fi: Organizarea de calcado Lda împotriva Fazenda Publica, cu participarea Ministerio Publico-C 349/07, Solvay c. Comisia-C 109/10P, afecerea Kamino-C129/13 și C130/13, afacerea Texdata Software-C418/13.

Petenta invocă prevederi din dreptul fiscal român, cu referire la prevederile “art. 9 alin(1) și alin (2) din CPF, conform cărora organele fiscale române au obligația de a asigura particularului dreptul de a-și expune în mod util punctul de vedere.

Totodată se precizează că art.43 din CPF la alin2 lit.j prevede faptul că decizia de impunere trebuie să conțină mențiuni cu privire la audierea particularului iar art.107 alin(4) din CPF dispune că la finalul inspecției fiscale organul fiscal să comunice particularului un proiect de raport de inspecție fiscală și să îi pună la dispoziție un termen de minim 3 zile lucrătoare pentru formularea de obiecțiuni.

Deasemenea petenta susține că la finalizarea inspecțiilor fiscale nu a avut drept de acces la propriul dosar administrativ care a stat la baza emiterii actului administrativ fiscal cauzator de prejudicii respectiv lipsesc din cuprinsul deciziei de impunere mențiuni cu privire la audierea contribuabilului.

Cu privire la impozitul pe profit petenta consideră că stabilirea debitelor reprezentând impozit pe profit s-a făcut nelegal și contestă modul de determinare a impozitului pe profit

afereat perioadei 2012-2015 astfel contestand reconsiderarea ca fiind cheltuieli nedeductibile la impozitul pe profit a cheltuielilor:

1) aferente anului 2012: - suma de x lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea imobilului proprietatea x SRL, situat in com. xi, jud.Cluj.

- suma de x lei reprezentând cheltuieli cu lucrări de îmbunătățire a imobilului, reprezentând lucrări de montaj gresie, lemn, obiecte sanitare

- suma de x lei reprezentând cheltuieli cu utilitățile aferente imobilului proprietatea x, situat in com.x;

2)afereate anului 2013:

- suma de x lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea imobilului proprietatea x SRL, situat in com. x

- suma de x lei reprezentând cheltuieli cu utilitățile aferente imobilului proprietatea x SRL,

3)afereate anului 2015:

- suma de x lei reprezentând cheltuieli cu amortizarea imobilului proprietatea x SRL, situat in com x

- suma de 62.691 lei reprezentând cheltuieli cu lucrări de amenajare a imobilului proprietatea X SRL, situat in com. X, reprezentând lucrări de montaj gresie, lemn, obiecte sanitare

- suma de 26.202 lei reprezentând cheltuieli cu utilitățile aferente imobilului proprietatea X SRL, situat in com. X

Petenta precizeaza faptul ca la neacordarea deductibilitatii cheltuielilor mentionate mai sus, inspectorii fiscali au avut in vedere numai faptul ca societatea nu a realizat venituri din exploatarea bunului(imobilul din X) in conditiile in care achizitia imobilului a fost acela de a obtine beneficii economice viitoare, prin amenajarea, imbunatatirea si vanzarea ulterioara a acestui imobil sustinand faptul ca toate cheltuielile au avut in vedere lucrari care au crescut valoarea de piata a bunului, astfel neacordarea deductibilitatii acestor cheltuieli la momentul efectuarii lor aduce societatea in situatia in care, in urma instrainarii bunului sa obtina beneficii viitoare mai mari dar sa nu poata beneficia de deducerea cheltuielilor care au generat cresterea de valoare.

Cu privire la neacordarea deductibilitatii cheltuielilor de intretinere(apa,curent, energie electrica), petenta sustine ca interpretarea legii fiscale de catre inspectorii fiscali este abuziva intrucat aceste cheltuieli ale societatii au fost efectuate in scopul intretinerii imobilului.

In sustinerea cauzei face trimitere la art.21 si 24 din Codul fiscal respectiv la OMF 3055 si OMF 1802.

Cu privire la TVA, petenta considera ca stabilirea debitelor reprezentand TVA s-a facut nelegal si contesta modul de determinare a TVA stabilita suplimentar in suma de x lei aferent perioadei 2012-2015 astfel:

1) aferent anului 2012

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul Mirage, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de servicii si prestații consumuri imobil X (energie electrica, apa, gaz) in suma totala de x lei.

2) aferent anului 2013

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa)

- TVA dedusa la achiziția de servicii si prestații consumuri imobil X (energie electrica, apa, gaz) in suma totala de x lei.

3) aferent anului 2014:

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin peratiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de servicii si prestații consumuri imobil X (energie electrica, apa, gaz) in suma totala de x lei.

3) aferent anului 2015:

- TVA dedusa la achiziția de la furnizorul x, Italia, in suma de x lei, deducere realizata prin operațiunea de taxare inversa

- TVA dedusa la achiziția de servicii si prestații consumuri imobil X (energie electrica, apa, gaz) in suma totala de x lei.

Petenta arăta faptul ca interpretarea inspectorilor fiscali este eronata cu privire la neacordarea dreptului de deducere a TVA, inspectorii fiscali au avut in vedere numai faptul ca societatea nu a realizat venituri din exploatarea bunului, in speța imobilul situat in X, si pe cale de consecința, nu au acordat dreptul de deducere a TVA.

Deasemenea se precizeaza faptul ca constatările organului fiscal sunt bazate pe afirmatia ca „*bunurile si serviciile achizitionate nu au fost folosite in scopul operatiunilor taxabile*” nefiind luat in considerare faptul ca imobilul a fost modernizat si imbunatatit, bunurile fiind achizitionate de la diversi furnizori din Italia. Pentru achizițiile efectuate, furnizorii au prezentat facturi fiscale si au fost inregistrati in scopuri de TVA.

In sustinerea celor de mai sus, petenta mentioneaza art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin contestatia inregistrata la DGRFP Brasov sub nr.x in data de 15.03.2017, respectiv cu nr.x/10.04.2017 dupa constituirea dosarului contestatiei de catre AJFP Alba, SC X SRL se indreapta si impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorie nr.x/12.01.2017, comunicata in data 24.02.2017 si contesta sumele de x lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit respectiv x lei reprezenatnd accesorii aferente TVA.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/21.12.2016 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. x/21.12.2016, organele de inspectie fiscala din cadrul A.J.F.P. Alba, au verificat perioada 01.01.2012-31.12.2015 atat la impozit pe profit, cat si la TVA, inspectia fiscala s-a desfasurat in perioada 12.10.2016-21.12.2016.

Avand in vedere deficientele constatate in urma controlului, redat pe larg in Raportul de inspectie fiscala, la cap.III, organele de inspectie fiscala au stabilit sume suplimentare in suma

totala de x lei, din care x lei reprezentand impozit pe profit stabilita suplimentar respectiv x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar.

In cursul anului 2012 societatea a înregistrat in evidenta contabila cheltuieli de natura întreținerii si amenajărilor, cheltuieli cu utilitățile (gaz, energie electrica, apa), cheltuieli de amortizare, aferente imobilului deținut in proprietate situat in loc. X, str. Parcului nr. I jud. Cluj, unde societatea are declarat punct de lucru ,unde conform actelor si documemelor puse la dispoziția echipei de inspectie, precum si a celor declarate de către administrator in timpul inspectiei, exista o proprietate imobiliara cu destinație de locuința.

Echipea de inspectie fiscala a constatat ca reprezentanții societății nu au putut proba ca in perioada verificata imobilul mentionat a fost utilizat in folosul activităților economice desfășurate de societate, astfel conform anexei nr.1 anexate la dosarul cauzei echipa de inspectie a recalculat rezultatul fiscal aferent anului 2012, nefiind admisa deducerea cheltuielilor înregistrate de societate aferente imobilului menționat, respectiv: cheltuieli cu utilitățile, cheltuieli cu amenajarea, cheltuieli cu amortizarea, in suma totala de x lei.

Pentru luna decembrie 2012 au fost înregistrate cheltuieli in suma de x lei pentru care nu au fost prezentate documente justificative respectiv nu s-a probat ca aceste cheltuieli au fost efectuate in scopul activitatilor economice in conditiile in care SC X SRL a înregistrat venituri din exploatare in suma de doar x lei, astfel echipa de inspectie fiscala nu a admis la deducere in ceea ce priveste calculul rezultatului fiscal pentru anul 2012 cheltuieli in suma de x lei.

Totodata s-a constatat ca petenta a declarat in mod eronat prin Declarația 101 nr. x/09.09.2014 la rândul 40 - Pierdere fiscala de recuperat din anii precedenți suma de x lei. Inspectorii fiscali au constatat ca suma de x lei reprezintă pierderea contabila declarata prin Bilanț- formular 20 rândul 68. In fapt, pierderea fiscala declarata in anii precedenți, conform Declarație 101 nr. x/26,03,2012 depusa pentru anul 2011, este in suma de x lei (rândul 39 din declarația menționata).

In baza celor de mai sus, echipa de inspectie fiscala a procedat la recalcularea rezultatului fiscal aferent anului 2012, stabilind pentru anul 2012 un profit impozabil in suma de x lei, fata de pierdere fiscala in suma de x lei calculata si declarata de societate.

Consecința fiscala a deficientelor prezentate mai sus o reprezintă diminuarea obligației de plata constând in impozit pe profit aferenta anului 2012 cu suma de x lei.

In luna ianuarie 2013 societatea a înregistrat cheltuieli privind consumul de gaz in suma de x lei si cheltuieli cu amortizarea in suma de x lei, aferente imobilului aflat in proprietatea societății situat in loc. X str. Parcului nr. 1.

Echipea de inspectie fiscala a constatat ca societatea nu deține pentru perioada verificata contracte de inchiriere pentru imobilul menționat si nici nu a înregistrat venituri aferent acestui imobil sub forma de chirii sau alte asemenea, reprezentanții societății nu au putut proba ca in perioada verificata imobilul mentionat a fost utilizat in folosul activităților lor economice, motiv pentru care nu a fost admisa deducerea cheltuielilor înregistrate in suma de x lei si s-a stabilit un profit impozabil in suma de x lei fata de impozitul declarat de de societate in suma de x lei care a fost diminuat cu pierderile fiscale de recuperat din anii anteriori, pierderi calculate in mod eronat.

Inspectorii fiscali au stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de x lei ($x \cdot 16\%$)

In cursul anului 2015 societatea a înregistrat in evidenta contabila cheltuieli de natura întreținerii si amenajărilor, cheltuieli cu utilitățile (gaz, energie electrica, apa), cheltuieli de amortizare, in suma totala de x lei aferente imobilului deținut in proprietate situat in loc. X. str. Parcului nr. I jud. Cluj.

Echipele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu deține pentru perioada verificată contracte de închiriere pentru imobilul menționat și nici nu a înregistrat venituri aferente acestui imobil sub formă de chirii sau alte asemenea.

Astfel, organul de inspecție a stabilit că reprezentanții societății nu au putut proba că în perioada verificată imobilul menționat a fost utilizat în folosul activităților economice desfășurate de societate.

Având în vedere constatările prezentate mai sus, echipa de inspecție a recalculat rezultatul fiscal aferent anului 2015, ne fiind admisă deducerea cheltuielilor înregistrate de societate aferente imobilului menționat, respectiv: cheltuieli cu utilitățile, cheltuieli cu amenajarea, cheltuieli cu amortizarea, în suma totală de x lei.

Pentru anul 2015, prin declarația anuală 101, societatea a declarat un profit impozabil în suma totală de x lei. Societatea nu a calculat și nu a declarat impozit pe profit aferent anului 2015, profitul impozabil în suma de 128.100 lei fiind diminuat cu pierderile fiscale de recuperat din anii precedenți, pierderi calculate în mod eronat de către contribuabil.

Având în vedere constatările referitoare la anul 2012 și ianuarie 2013, prezentate mai sus echipa de inspecție fiscală a constatat că la data de 31.12.2015 societatea nu mai avea pierderi fiscale de recuperat din anii precedenți, astfel societatea nu a declarat bugetului de stat impozit pe profit aferent anului 2015 în suma de x lei.

În baza celor de mai sus inspectorii fiscali au stabilit că SC X SRL a încălcat, nu a respectat prevederile art.21, art.24, art.26 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art.6 din Legea nr.82/1991, Legea contabilității.

Cu privire la TVA:

În perioada verificată societatea a înregistrat achiziții intracomunitare de bunuri și servicii în valoare totală de x lei din care x lei în anul 2012, 36.010 în anul 2013, x în anul 2014 și x lei în anul 2015, și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA în suma de x lei.

În baza răspunsurilor primite de la reprezentanții societății precum și a informațiilor rezultate în urma verificării actelor și documentelor puse la dispoziția echipei de inspecție fiscală, inspectorii fiscali au stabilit că bunurile și serviciile care fac obiectul achizițiilor intracomunitare menționate mai sus, au fost utilizate în vederea amenajării imobilului situat în loc. X str. Parcului nr. 1, jud. Cluj, proprietate a SC X SRL, imobil pentru care în perioada verificată, nu se probează acte, documente sau alte asemenea, utilizarea acestuia în folosul activităților economice, în folosul obținerii de venituri sau în scopul unor operațiuni taxabile în ceea ce privește TVA.

De asemenea în perioada ianuarie 2012- decembrie 2015 și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA în suma totală de x lei înscrisă în facturi de utilități (apa, gaz, energie, etc) referitor la adresa de consum din X, str. Parcului, nr.1 unde se afla situat un imobil referitor la care echipa de control apreciază că a fost utilizat ca și locuință fără ca societatea să încaseze de la utilizatori venituri în contraprestatie.

În baza celor de mai sus nu s-a acceptat la deducere TVA în suma de x lei, fiind încălcate prevederile art.145,alin(2), art.150, alin(1) și alin(2), art.157,alin(2) și art.158, alin(1) din legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare..

Totodată, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/12.01.2017 Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba - Serviciul Evidența pe Plătitor Persoane Juridice a stabilit în sarcina SC X SRL, pentru perioada 25.06.2012 – 31.12.2016, accesorii în suma totală de x lei, în temeiul art. 98 lit. C) și art. 173 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

- x leu reprezentând accesorii aferent impozitului pe veniturile din salarii
- x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit
- x lei reprezentând accesorii aferente TVA,

- X lei reprezentand accesorii CAS angajator, calculate pentru debitele stabilite prin Decizia de impunere nr.x/28.12.2016, Declaratia 112 nr.x/23.09.2016, Declaratia 300 nr.x/25.07.2016, D300 nr.x/23.09.2016, D300 nr.x/24.11.2016, D300 nr.x/21.12.2016 si Declaratia 112 nr.x/21.10.2016, neachitate la termenul de scadenta

III. Luand în considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare în perioada verificata, se retine:

1.Cu privire la exceptiile de procedură invocate de contestatara in sustinerea cauzei.

In fapt, petenta sustine ca nu a beneficiat pe parcursul inspectiei fiscale de dreptul la aparare, nu a avut acces la toate informatiile si documentele relevante pe care autoritatea administrativa a luat in calcul in vederea emiterii deciziei defavorabile, nu a fost acordat timp suficient pentru a pregati o aparare de calitate.

Totodata se precizeaza faptul ca art.43 din CPF cu modificarile si completarile ulterioare la alin2 lit.j prevede ca decizia de impunere trebuie sa contina mentiuni cu privire la audierea particularului iar.art107 alin(4) din CPF dispune ca la finalul inspectiei fiscale organul fiscal sa comunice particularului un proiect de raport de inspectie fiscala si sa ii puna la dispozitie un termen de minim 3 zile lucratoare pentru formularea de obiectiuni.

Deasemenea petenta sustine ca la finalizarea inspectiilor fiscale nu a avut un drept de acces la propriul dosar administrativ care a stat la baza emiterii actului administrativ fiscal cauzator de prejudicii respectiv lipsesc din cuprinsul deciziei de impunere mentiuni cu privire la audierea contribuabilului.

În drept, în ceea ce privește audierea contribuabilului în procedura de efectuare a unei inspectii fiscale, sunt incidente prevederile art. 9 și 130 din Legea 207/2015 în vigoare la data demarării controlului, conform cărora:

„art. 9 Dreptul de a fi ascultat

(1) Înaintea luării deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când:

a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;

b) cuantumul creanțelor fiscale urmează să se modifice cu mai puțin de 10% din valoarea creanței fiscale stabilită anterior;

c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil/plătitor, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;

d) urmează să se ia măsuri de executare silită;

e) urmează să se emită deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii.

(3) Audierea se consideră îndeplinită în următoarele situații:

a) contribuabilul/plătitorul refuză explicit să se prezinte la termenul stabilit de organul fiscal în vederea audierii;

b) contribuabilul/plătitorul nu se prezintă, din orice motiv, la două termene consecutive stabilite de organul fiscal în vederea audierii.

(4) Excepția lipsei audierii poate fi invocată de contribuabil/plătitor odată cu formularea contestației depuse potrivit prezentului cod.”

„art. 130 Dreptul contribuabilului/plătitorului de a fi informat

(1) *Contribuabilul/Plătitorul trebuie informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale despre aspectele constatate în cadrul acțiunii de inspecție fiscală, iar la încheierea acesteia, despre constatările și consecințele lor fiscale.*

(2) *Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.*

(3) *Contribuabilul/Plătitorul poate renunța la discuția finală, notificând acest fapt organului de inspecție fiscală.*

(4) *Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul/plătitorul sau data notificării de către contribuabil/plătitor că renunță la acest drept.*

(5) *Contribuabilul/Plătitorul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspecție fiscală, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale. În cazul marilor contribuabili termenul de prezentare a punctului de vedere este de cel mult 7 zile lucrătoare. Termenul poate fi prelungit pentru motive justificate cu acordul conducătorului organului de inspecție fiscală. „*

În speță, din documentele aflate la dosarul contestației, respectiv din precizarile organelor de inspecție fiscală din adresa nr.x/02.02.2017 rezulta faptul că administratorul societății a fost informat în legătură cu constatările echipei de inspecție, fiind solicitat și lamuriri respectiv informații suplimentare când era cazul.

În baza invitației nr.x/16.11.2016, în data de 22.11.2016 a avut loc o întâlnire între echipa de inspecție și dl.x-administrator și dl.x-asociat și fost administrator, o întâlnire pentru lamurirea unor aspecte la care reprezentanții societății nu au răspuns. Pe parcursul inspecției fiscale au fost transmise contribuabilului prin posta electronică și alte solicitări, astfel se poate observa că pe parcursul inspecției, echipa de control a informat petenta cu privire la aspectele constatate și a fost solicitat punctul de vedere al contribuabilului (adresa nr.x/25.10.2016, corespondența prin email).

Prin adresa nr. x din 09.12.2016, dl. x, administratorul SC X SRL, a fost instiintat că în data 12.12.2016, ora 14:00, la cam. 10 din cadrul Serviciului Fiscal Municipal xj, va avea loc discuția finală asupra constatarilor și consecințelor fiscale rezultate în urma inspecției fiscale efectuate în perioada 03.10.2016 – 09.12.2016 la SC X SRL. Alături de Instiintarea pentru discuția finală echipa de inspecție fiscală a transmis prin e-mail, pe adresa x@gmail.com și proiectul Raportului de inspecție fiscală precum și anexele cuprinzând situațiile de calcul. Primirea acestora a fost confirmată printr-un răspuns transmis pe e-mail, în data de 09.12.2016 de către domnul x- administrator.

La data, ora și locul stabilit pentru discuția finală, reprezentanții societății nu s-au prezentat și nici nu au pus la dispoziția echipei de inspecție un punct de vedere în raport cu constatările, deficiențele și consecințele fiscale prezentate în proiectul Raportului de inspecție fiscală, pus la dispoziția contribuabilului.

În data de 20.12.2016, domnul x- administrator, a transmis echipei de inspecție fiscală prin e-mail o Notificare prin care confirmă încă o dată primirea Instiintării pentru discuția finală nr. x/09.12.2016, împreună cu proiectul Raportului de inspecție fiscală și totodată, instiintează echipa de inspecție fiscală în legătură cu faptul că reprezentanții societății doresc o discuție finală în data de 21.12.2016 orele 14:00.

În data de 21.12.2016, orele 14:00, la cam.10 din cadrul Serviciului Fiscal Municipal x situat în xj, s-au prezentat domnul x- administrator și domnul x - imputernicit, având loc discuția finală cu privire la constatările, deficiențele și consecințele fiscale rezultate în urma inspecției fiscale.

Referitor la mentiunea petentei conform caruia decizia de impunere trebuia sa contina „*mentiuni cu privire la audierea particularului*” este nefondata intru-cat pct.5 din Decizia de impunere contine mentiunile cu privire la audierea contribuabilului, cerinte respectate prin emiterea invitatiei la discutia finala.

In ceea ce priveste termenul de 3 zile mentionat prin art.107 alin.4 din Og nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completrile ulterioare se retine faptul ca insusi reprezentantii societatii, in urma discutiilor avute, au notificat in scris echipa de inspectie fiscala, conform celor inscise pe formularul privind Instiintarea pentru discutia finala nr.x/09.12.2016, ca nu au de prezentat un punct de vedere si ca eventualele obiectiuni vor fi prezentate intr-o contestatie.

Cu privire la mentiunea ca nu a avut acces la dosarul administrativ, ori la faptul ca echipa de inspectie s-a folosit de informatii primite de la alte organe de inspectie fiscala, sunt deasemenea nefondate deoarece stabilirea si calculul sumelor suplimentare, reprezentand Impozit pe profit si TVA, astfel cum s-a consemnat in RIF si DI incheiate, au avut la baza exclusiv doar actele si documentele societatii, declaratiile fiscale ale acesteia si explicatiile administratorului, puse la dispozitia echipei de inspectie de societate.

Astfel, o atare vătămăre nu poate fi reținută în cauză, elementele invocate de petentă, faptul ca nu a fost ascultat respectiv ca nu a avut acces la dosarul administrativ motiv pentru care nu a putut formula o apărare corespunzătoare, nu poate fi luat în considerare întrucât este contrazis chiar prin depunerea contestației analizată prin prezenta decizie, care reprezintă cea mai bună manifestare a dreptului la apărare a contribuabilului și care dovedește că petenta a înțeles care sunt deficiențele care au stat la baza stabilirii obligatiilor fiscale de catre organele de control și totodată că i-a fost respectat pe deplin dreptul la apărare.

2. Referitor la obligațiile suplimentare de plata in suma de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar, respectiv suma de x lei reprezentand impozit pe profit *cauza supusa solutionarii este ca D.G.R.F.P. Brasov prin Serviciul Solutionare Contestatii 2, să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei stabilirii acestor obligații fiscale suplimentare, în condițiile în care SC X SRL prin argumentele și documentele prezentate nu demonstrează o altă situație de fapt decât cea stabilită de organele de inspectie fiscală.*

În fapt, cu privire la impozitul pe profit, la control s-a constatat ca in cursul anului 2012 SC X SRL a înregistrat in evidenta contabila cheltuieli de natura întreținerii si amenajărilor, cheltuieli cu utilitățile (gaz, energie electrica, apa), cheltuieli de amortizare, aferente imobilului deținut in proprietate situat in loc. X, str. Parcului nr. 1 jud. Cluj, unde societatea are declarat punct de lucru si unde, conform actelor si documemelor puse la dispoziția echipei de inspectie, precum si a celor declarate de către administrator in timpul inspectiei, exista o proprietate imobiliara cu destinație de locuința.

In timpul inspectiei fiscale, in vederea unei aprecieri juste si corecte a stării de fapt fiscale, au fost solicitate lămuriri suplimentare de la administratorul societății, conform adresei nr. x/25.10.2016.

Prin adresa nr.x/03.11.2016 administratorul societății susține ca: "*Toate materialele achiziționate in baza facturilor de mai sus au fost montate in imobilul proprietate a SC X SRL in vederea creării unui imobil -showroom pentru viitorii clienti ai societăți. Am considerat ca expunerea acestor bunuri intr-un mediu practic are un impact mai mare pentru im potențial client si reprezintă un motor de promovare eficient, a produselor made in Italy*".

Punctul de vedere prezentat nu a putut fi reținut ca un argument in favoarea admiterii cheltuielilor in cauza ca fiind deductibile la calculul rezultatului fiscal pentru ca nu s-a probat

utilizarea imobilului in sensul celor descrise mai sus, nefiind prezentate echipei de inspectie fiscala documente sau materiale relevante in acest sens, respectiv nu s-a probat realizarea unor venituri in mod direct sau indirect ca urmare a utilizării imobilului in sensul celor susținute.

Echipea de inspectie fiscala a constatat ca societatea nu deține pentru perioada verificata contracte de închiriere pentru imobilul menționat si nici nu a înregistrat venituri aferent acestui imobil sub forma de chirii sau alte asemenea, reprezentanții societății nu au putut proba ca in perioada verificata imobilul mentionat a fost utilizat in folosul activităților economice desfășurate de societate.

Având in vedere constatările prezentate mai sus, conform cu cele prezentate in raportul de inspectie fiscala si situațiile de calcul anexate la aceasta, echipa de inspectie a recalculat rezultatul fiscal aferent anului 2012, nefiind admisa deducerea cheltuielilor înregistrate de societate aferente imobilului menționat, respectiv: cheltuieli cu utilitățile, cheltuieli cu amenajarea, cheltuieli cu amortizarea, in suma totala de x lei.

Pentru luna decembrie 2012 nu au fost puse la dispoziția echipei de inspectie fiscala acte contabile si nici documente justificative. Astfel echipa de inspectie a luat in considerare datele raportate prin Bilanțul contabil depus pentru anul 2012, in comparatie cu rulajele existente in Balanța de verificare intocmita la 30.11.2012, prin diferența s-a constatat ca in luna decembrie 2012, rezultatul financiar înregistrat si declarat de societate, atât prin Bilanțul contabil, cat si prin Declarația 101 pentru anul 2012, au fost înregistrate urmatoarele cheltuieli: Cheltuieli cu materiile prime si materialele consumabile: x lei; Alte cheltuieli materiale x lei; Cheltuieli privind prestații le externe : x lei.

Totodata echipa de inspectie fiscala a constatat ca au fost înregistrate venituri din exploatare in suma de doar x lei.

Conform adresei nr. x/03.11.2016 precum si a informațiilor rezultate in urma verificării actelor si documentelor puse la dispoziție, echipa de inspectie fiscala nu a putut retine răspunsul dat de administrator, conform căruia *"cheltuielile înregistrate in luna Decembrie 2012... reprezintă deplasările in străinătate (mai exact in Italia) in vederea identificării furnizorilor-.."* pe de o parte pentru ca, in baza informațiilor declarate in Bilanțul contabil la 31.12.2012, diferența de cheltuieli pentru care nu s-au prezentat documente justificative sunt de natura cheltuielilor cu materiile prime si materialele consumabile, cheltuielilor materiale si/sau de natura prestațiilor externe, nefiind raportate ca si cheltuieli cu deplasările, pe de alta parte, nu au fost prezentate nici un fel de acte sau documente in probatiune.

In baza celor de mai sus, referitor la cheltuielile înregistrate în luna decembrie 2012, pentru care nu s-au prezentat documente justificative si pentru care, luând in considerare valoare veniturilor înregistrate in aceeași perioada de doar x lei, având in vedere faptul ca nu s-a probat ca aceste cheltuieli au fost efectuate in scopul activităților economice, la calculul rezultatului fiscal pentru anul 2012 echipa de inspectie nu a admis la deducere cheltuielile in suma de x lei.

Prin declaratia nr.101 nr.x3/09.09.2014 societatea a declarat in mod eronat, pierdere fiscala de recuperat din anii precedenti suma de x lei(pierderea contabila declarata prin bilant), in fapt, pierderea fiscala declarata in anii precedenti, conform Declaratiei 101 nr.x/26.03.2012 depusa pentru anul 2011 este in suma de x lei.

Astfel, la rezultatul brut declarat pentru anul 2012, inspectorii fiscali au adaugat cheltuielile pentru care in urma inspectiei nu au acordat drept de deducere obtinand dupa recuperarea pierderii aferente perioadelor anterioare in suma de x lei un profit impozabil in suma de x lei pentru care s-a stabilit un impozit pe profit aferenta anului 2012 in suma de x lei.

In luna ianuarie 2013 societatea a înregistrat cheltuieli privind consumul de gaz in suma de x lei si cheltuieli cu amortizarea in suma de x lei, aferente imobilului aflat in proprietatea societății situat in loc. X str. Parcului nr. 1.

Echipe de inspectie fiscala a constatat ca societatea nu deține pentru perioada verificata contracte de inchiriere pentru imobilul menționat si nici nu a înregistrat venituri aferent acestui imobil sub forma de chirii sau alte asemenea, reprezentanții societății nu au putut proba ca in perioada verificata imobilul mentionat a fost utilizat in folosul activității lor economice desfasurate de SC X SRL

Având in vedere constatările prezentate mai sus, echipa de inspectie a recalculat rezultatul fiscal aferent perioadei ianuarie 2013, nefiind admisa deducerea cheltuielilor inregistrate de societate aferente imobilului menționat, respectiv suma totala de x lei.

In consecinta echipa de inspectie fiscala a procedat la recalcularea rezultatului fiscal aferent perioadei ianuarie 2013 stabilind un profit impozabil in suma de x lei, fata de un profit impozabil declarat de societate in suma de x lei.

Totodata s-a stabilit ca societatea nu a calculat si nu a declarat impozit pe profit aferent lunii ianuarie 2013, profitul impozabil in suma de x lei fiind diminuat cu pierderile fiscale de recuperat din anii precedenti, pierderi calculate in mod eronat de către contribuabil. Astfel inspectorii fiscal au stabilit un impozit pe profit suplimentar in suma de x lei.

In cursul anului 2015 SC X SRL a înregistrat in evidenta contabila cheltuieli de natura întreținerii si amenajărilor, cheltuieli cu utilitățile (gaz, energie electrica, apa), cheltuieli de amortizare, in suma totala de x lei aferente imobilului deținut in proprietate situat in loc. X. str. Parcului nr. I jud. Cluj.

Echipe de inspectie fiscala a constatat ca societatea nu deține pentru perioada verificata contracte de închiriere pentru imobilul menționat si nici nu a înregistrat venituri aferent acestui imobil sub forma de chirii sau alte asemenea, reprezentanții societății nu au putut proba ca in perioada verificata imobilul mentionat a fost utilizat in folosul activităților economice desfășurate de societate.

Având in vedere constatările prezentate mai sus, echipa de inspectie a recalculat rezultatul fiscal aferent anului 2015, nefiind admisa deducerea cheltuielilor înregistrate de societate aferente imobilului menționat, respectiv: cheltuieli cu utilitățile, cheltuieli cu amenajarea, cheltuieli cu amortizarea, in suma totala de 89.698 lei.

Pentru anul 2015, prin declarația anuala 101, societatea a declarat un profit impozabil in suma totala de x lei, nu a calculat si nu a declarat impozit pe profit aferent anului 2015, profitul impozabil in suma de x lei fiind diminuat cu pierderile fiscale de recuperat din anii precedenti, pierderi calculate in mod eronat de către contribuabil.

In baza constatarilor stabilite referitor la anul 2012 si ianuarie 2013, prezentate anterior, echipa de inspectie fiscala a constatat ca la data de 31.12.2015 societatea nu mai avea inregistrate pierderi fiscale de recuperat din anii precedenti, astfel s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar aferent anului 2015 in suma de x lei

In fapt, in perioada verificata petenta si a exercitat dreptul de deducere pentru TVA in suma totala de x lei aferenta achizițiilor de bunuri/servicii si utilitati pentru un imobil situat in com.X, referitor la care organele de control au constatat ca nu este utilizata in scopul obtinerii de venituri impozabile.

Astfel:

- in cursul anului 2012 societatea a efectuat si inregistrat in evidentele contabile achizitii intracomunitare de bunuri si servicii in valoare de x lei. De asemenea, prin decontul de TVA depus pentru luna ianuarie 2012 sub numărul x/27.02.2012 societatea a declarat achiziții intracomunitare de bunuri in valoare de x lei aferent cărora a dedus si a colectat TVA in suma de x lei. In urma verificărilor si a explicațiilor transmise de către

administratorul societății, achizițiile respective reprezintă contravaloare bunuri utilizate pentru amenajarea imobilului deținut de societate în loc.X respectiv "Sauna Di Legno", conform factura nr. 41 emisă de x Italia din 03.12.2011.

- SC X SRL a înregistrat în evidențele contabile achiziții intracomunitare de bunuri și servicii, în cursul anului 2013, în valoare totală de x lei reprezentând (Cleo 180*180 White whirlpool bath tub right, jodie round 181/156 white whirlpool bath tub, motori pe rețe 39.buc, saltele Matteraso 4 buc)

- Societatea a efectuat și înregistrat în evidențele contabile achiziții intracomunitare de bunuri și servicii, în cursul anului 2014, în valoare totală de x lei (canapea margherita, canapea best, best penisola angolare DX piano)

- În luna octombrie 2015, societatea a efectuat o achiziție intracomunitară de bunuri în valoare de x lei (120,765 mp parchet), înregistrată pe cheltuieli în baza Bon de consum nr. x/01.12.2015 cu explicația "amenajare imobil X".

Urmare a răspunsurilor primite la solicitările organului de inspecție, conform adresei nr.x/03.11.2016, a răspunsurilor transmise prin e-mail în data de 25.11.2016, precum și a informațiilor rezultate în urma verificării actelor și documentelor puse la dispoziția echipei de inspecție fiscală, la control a rezultat că bunurile și serviciile care fac obiectul achizițiilor intracomunitare menționate mai sus, au fost utilizate în vederea amenajării imobilului situat în loc. X str. Parcului nr. 1, jud. Cluj, proprietate a SC X SRL, imobil pentru care în perioada verificată, nu se probează cu acte, documente sau alte asemenea, utilizarea acestuia în folosul activităților economice, în folosul obținerii de venituri sau în scopul unor operațiuni taxabile în ceea ce privește TVA.

În drept, în ceea ce privește impozitul pe profit sunt incidente prevederile art.11 art.19, art.21, alin.(1), alin. (3) lit. i) și alin.(4) lit.e din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

„Art. 11. – (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției”.

Astfel, se reține că organele de inspecție fiscală pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al acesteia sau pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic.

„Art. 19. – (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Art. 21, - (1) “Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Art. 21, - (3) “Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată: i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24”.

Art. 21, - (4) ” Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii” coroborat cu prevederile punctului 43 din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, conform căruia:

„43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

- b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;
- c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;
- d) *** Abrogată
- e) alte cheltuieli în favoarea acestora.”

Potrivit prevederilor legale mai sus citate, la calculul profitului impozabil sunt deductibile numai acele cheltuieli care au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, fiind astfel condiționată deductibilitatea cheltuielilor de justificarea utilizării bunurilor achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile.

În speță, nici în timpul inspectiei fiscale și nici în susținerea contestației, petenta nu probează cu documente justificative că prin achizițiile intracomunitare (materiale, bunuri) au fost aduse îmbunătățiri imobilului din com.X, respectiv cheltuielile efectuate cu utilitățile (apa, gaz, energie) înregistrate ar fi fost prestate în beneficiul său. Societatea nu deține pentru perioada verificată contracte de închiriere, nefiind înregistrate venituri aferente acestui imobil sub forma de chirii sau alte asemenea elemente care să conducă la ipoteza că acest imobil a fost o investiție de tip imobiliar cu destinația închirierii și/sau revanzării sau că ar fi fost utilizată în folosul activităților economice desfășurate de societate.

Având în vedere dispozițiile legale sus-citate rezultă că sunt deductibile cheltuielile efectuate de un contribuabil, numai în măsura în care ele sunt efectuate în scopul obținerii de venituri și nu se încadrează în categoria cheltuielilor nedeductibile stabilite prin lege. Legiuitorul prevede de asemenea, în mod expres că sunt nedeductibile cheltuielile care nu au la bază document justificativ potrivit legii și cele efectuate în favoarea acționarilor sau asociaților. (pentru luna decembrie nu s-au pus la dispoziția echipei de inspectie fiscală acte contabile și nici documente justificative)

Rezultă deci că deductibilitatea cheltuielilor reprezentând achiziții materiale de construcții (gresie, parchet, etc), obiecte de inventar (canapea, saltea, etc), este condiționată de demonstrarea utilizării acestora în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Or, din documentele prezentate de petent cu ocazia inspectiei fiscale, respectiv în susținerea contestației, nu a rezultat destinația și necesitatea achizițiilor mai sus amintite, nefiind prezentate situații de lucrări, devize de lucrări, etc dimpotriva petenta contrazice prin cele susținute în contestație, atunci când afirmă că *“Or, scopul economic al achiziției acestui imobil a fost acela de a obține beneficii economice viitoare, prin amenajarea, îmbunătățirea și vânzarea ulterioară a acestui bun.”* ceea ce în fapt a fost susținut în scris, în timpul inspectiei, ca și rapsuns dat de către administrator prin adresa nr. x/03.11.2016 pct. 2, conform căruia materialele incluse pe cheltuieli au avut drept scop crearea unui *“imobil showroom”*.

În Raportul de inspectie fiscală nr. x/21.12.2016 la pg.16 este menționat faptul că *„reprezentanții societății au declarat verbal despre faptul că pentru bunurile și serviciile utilizate în scopul amenajării imobilului deținut de societate în loc.X și pentru imobilul în cauză, nu se pot prezenta acte și/sau documente care să probeze utilizarea acestora în folosul activității economice „*

Cu privire la amortizarea imobilului achiziționat în speta sunt aplicabile prevederile art.24, alin.(1) și alin(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„Art. 24, Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.”

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set. Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.”

Cu privire la cele de mai sus menționate, rezulta ca mijloacele fixe (imobilul achiziționat), nu a fost utilizat în folosul activităților economice desfășurate de societate, astfel se reține că societatea nu avea dreptul de a deduce din punct de vedere fiscal cheltuielile cu amortizarea imobilului în perioada ianuarie 2012- decembrie 2015.

Astfel, materialele de construcții, cheltuielile cu amenajarea, cheltuielile cu amortizarea și cheltuielile cu utilitățile achiziționate în anii 2012 - 2015, nu a condus la obținerea de operațiuni economice taxabile, fiind majorate numai cheltuielile înregistrate de societate.

Totodată nici în timpul controlului și nici în susținerea contestației petenta nu a prezentat documente justificative din care să rezulte că cheltuielile cu utilitățile, cheltuielile cu amenajarea respectiv cheltuielile cu amortizarea au generat operațiuni economice taxabile.

În contextul celor anterior prezentate, în temeiul prevederilor legale mai sus citate, având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, și întrucât petenta nu a probat cu documentele prevăzute de lege efectuarea cheltuielilor respective în scopul obținerii de venituri impozabile, rezulta că în mod legal organele de control au reintregit profitul impozabil al anilor 2012-2015 cu suma totală de x lei.

În consecință, organul de soluționare a contestației reține că suma totală de x lei reprezintă o cheltuială nedeductibilă la calculul profitului impozabil al societății, fiind datorat impozitul pe profit stabilit suplimentar, în sumă de **x lei** (x lei x 16%), contestația formulată urmând a fi **respinsă ca neîntemeiată** pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește TVA, în speță sunt incidente prevederile art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Totodată sunt aplicabile prevederile art. 146 alin. (1) lit a) din Codul fiscal:

„ART. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;”

Conform prevederilor citate mai sus, legiuitorul a condiționat deductibilitatea cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferentă, ca acestea să fie efectuate în scopul realizării de venituri, să aibă legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile.

În speta, organele de inspecție fiscală nu au acceptat deductibilitatea TVA aferenta bunurilor achizitionate(achizitii intracomunitare-cheltuieli cu amenajarea imobilului, achizitii/cheltuieli cu utilitatiile pentru perioada 2012-2015) pe motivul ca societatea nu a putut justifica daca aceste bunuri si servicii au fost achizitionate pentru nevoile societatii in vederea realizarii de operatiuni taxabile.

În baza raspunsurilor, precizarilor primite din partea reprezentantilor SC X SRL, inspectorii fiscali au ajuns la concluzia ca pe intreaga perioada verificata societatea nu a putut proba ca imobilul a fost utilizat in scopul realizarii de venituri, nu a putut prezenta contracte de inchiriere sau orice alt element/document probatoriu care sa conduca la ipoteza ca imobilul situat in com.X(proprietatea petentei) este o investitie imobiliara, destinata inchirierii si/sau revanzarii sau ca ar fi fost utilizat in scopul activitatii desfasurate de societate. În acest sens, rezulta ca societatea a procedat la deducerea TVA in baza facturilor fiscale emis de furnizori, fiind indeplinita doar conditia de forma pentru deducerea TVA, dar fara a proba ca achizitiile in cauza au fost destinate in vreun fel operatiunilor taxabile, astfel incat sa isi poate exercita dreptul de deducere in conditiile legii.

Organul de solutionare retine faptul ca, asa cum s-a precizat si la impozitul pe profit, desi in timpul controlului petenta a sustinut ca imobilul a fost amenajat in vederea deschiderii unui showroom iar in sustinerea contestatiei a precizat ca imobilul a fost imbuntatit in vederea revanzarii, nici la control si nici in sustinerea contestatiei petenta nu a prezentat nici un document din care sa reiasa aceste intentii avand in vedere ca de la sfarsitul perioadei verificate si pana la data depunerii contestatiei a trecut mai bine de un an de zile.

În speță, se reține că organele de inspecție fiscală au reținut că unitatea nu avea dreptul să deducă TVA pentru bunurile, serviciile achizitionate, anterior menționate, pe motivul ca aceasta nu a putut justifica daca bunurile respective au fost utilizate in vederea realizarii de operatiuni taxabile respectiv petenta nu a prezentat documente justificative legal intocmite.

În consecință, întrucât petenta nu a dovedit ca achizitiile au fost efectuate in scopul obtinerii de venituri taxabile, in mod legal organele de control nu au acordat drept de deducere pentru TVA , in suma totala de **x lei**, contestația formulată urmând a fi **respinsă ca neîntemeiată** pentru acest capăt de cerere.

În solutionarea cauzei se retine ca, avand in vedere prevederile art. 65 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, societatea avea obligatia de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale cu documente, iar organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului si in acest scop sa-si exercite rolul activ, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de fiecare caz in parte si de limitarile prevazute de lege.

Având în vedere cele mai sus menționate, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale incidente în cauză, intrucat societatea nu aduce argumente de fapt și de drept care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru

aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru TVA în suma x lei.

3. Cu privire la suma totală de x lei din care x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit și x lei reprezentând accesorii aferente TVA, cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Brașov - Serviciul soluționare contestații 2, o reprezintă legalitatea calculării de accesorii în cuantum de x lei, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/12.01.2017, asupra debitelor cu titlu de impozit pe profit respectiv TVA stabilită suplimentar în baza DI nr. x/28.12.2016, în condițiile în care acestea nu au fost achitate la scadență, iar contestatoarea nu aduce motive de fapt și de drept care să conducă la altă stare de fapt fiscală decât cea stabilită de organele fiscale.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/12.01.2017, emisă de A.J.F.P. Alba, au fost calculate în sarcina contestatoarei obligații fiscale accesorii în sumă de x lei, aferente debitelor cu titlu de impozit pe profit respectiv TVA prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x/21.12.2016, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/21.12.2016

În drept, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile pentru perioada de până la 31.12.2015, unde se precizează:

„ Art. 119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

„ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

„ ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

modificat ulterior

„Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Pentru perioada după 01.01.2016, în speță devin incidente dispozițiile art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„ ART. 173

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 174

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

ART. 176

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

În consecință, accesoriile se calculează pentru sumele datorate și neplătite în termenul legal la bugetul general consolidat al statului.

Din actele existente la dosarul cauzei se reține că petenta nu a achitat la termenele legale de plată impozitul pe profit respectiv TVA în sumă totală de x lei, stabilite prin Decizia de impunere nr. x/21.12.2016.

Drept urmare, având în vedere că prin prezenta decizie s-au reținut ca datorate obligațiile fiscale în sumă totală de x lei, fiind respinsă contestația formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. x/21.12.2016 privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice emisa de A.J.F.P. Alba – Activitatea de Inspectie Fiscala, pentru suma totală de x lei, reprezentând impozit pe profit respectiv TVA, conform principiului de drept **“accesoriul urmează principalul”**, se va respinge contestația și pentru suma totală de x lei, din care x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit și x lei reprezentând accesorii aferente TVA stabilita în baza DI nr. x/28.12.2016.

4 Cu privire la suma totală de x lei reprezentând accesorii aferente TVA, **cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Brașov - Serviciul solutionare contestatii 2, o reprezintă legalitatea stabilirii accesoriilor în quantum de x lei prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.x/12.01.2017, în condițiile în care**

petenta prin contestatia formulata nu prezinta motive de fapt si de drept pentru care intelege sa conteste aceasta suma.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/12.0.12017 organele fiscale din cadrul AJFP Alba in temeiul art. 98, lit. c) si art. 173 din legea nr.207/2015, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, au stabilit de plata in sarcina SC X SRL dobanzi si penalitati in valoare de x lei, aferente debitelor declarate prin depunerea declaratiilor 300 cu nr. x/25.07.2016, nr.x/23.09.2016, x/24.11.2016 si nr.x/21.12.2016 pentru perioada 30.09.2016-31.12.2016

Deși petenta prin contestatia depusa si inregistrata la DGRFP Brasov sub nr.x/15.03.2017 a contestat accesoriile aferente TVA in suma totala de x lei, prin contestație contribuabilul nu aduce argumente, nu invocă temeuri de drept și nu prezintă documente în susținerea cauzei cu privire la suma de x lei, reprezentand accesorii aferente TVA stabilita in baza Declaratiilor 300, depuse de petenta.

În drept, în conformitate cu prevederile art.269 din Legea nr.207/2015, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare care dispun :

"(1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii."

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație contribuabilul trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestațoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Se reține că petenta nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a invocat niciun articol de lege aplicabil în materie.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250 în dosarul nr. 935/57/2009 Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă”*, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.

Având în vedere cele expuse, sunt aplicabile pct.2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul 3741/2015, care prevede:

2.5“ *Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.*”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art. 249 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă intrat în vigoare la data de 15.02.2013 „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească , în afară de cazurile anume prevăzute de lege*” și art. 250 din același act normativ care precizează „*dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrieri [...]*” .

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că petentul nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele fiscale, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul 3741/2015 care stipulează:

Art.279(1).Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) **nemotivată**, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de SC X SRL, în sumă de **x lei** reprezentând accesorii aferente TVA stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.x/12.01.2017 emisă de catre AJFP Alba si individualizata prin Declaratiile 300 cu nr. x/25.07.2016, nr.x/23.09.2016, x/24.11.2016 si nr.x/21.12.2016.

Totodata art.276 alin(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

ART. 276 Soluționarea contestației

„(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

4. Cu privire la suma de xlei contestata cu titlul de accesorii aferenta TVA cauza supusa solutionarii este daca Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin Serviciul Soluționare Contestații 2 se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere in conditiile in care aceasta suma nu a fost stabilita prin Decizia de calcul accesorii nr. x/12.01.2017.

In fapt, prin contestatia depusa SC X SRL solicita anularea Deciziei de calcul accesorii nr.x/12.01.2017 cu privire la suma totala de x lei reprezentand accesorii aferente TVA. Prin Decizia de calcul accesorii au fost stabilite accesorii aferente TVA in suma totala x lei din care suma de x lei in baza Deciziei de impunere nr. x/28.12.2016 si x lei in baza Declaratiilor 300 depuse de contribuabil si neachitate la scadenta.

Astfel, a rezultat o diferenta de x lei intre suma contestata si efectiv stabilita prin Decizia de calcul accesorii nr.x/12.01.2017.

In drept, conform art. 268 „Posibilitatea de contestare” din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificarile si completarile ulterioare:

„ (1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.[...]* “

In speta sunt aplicabile prevederile art.269 din Legea nr.207/2015, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare care dispun :

"(1) *Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:*

a) *datele de identificare a contestatorului;*

b) *obiectul contestatiei;*

c) *motivele de fapt si de drept;*

d) *dovezile pe care se întemeiaza;*

e) *semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.*

De asemenea, potrivit art. 269 alin. (2) din actul normativ sus-menționat „(2) *Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.*”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere nr.x12.01.2017, ca diferenta de x lei contestata nu a fost stabilita prin decizia contestata.

Astfel, conform pct. 11.1 lit. c) din Ordinul președintelui ANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„11.1. *Contestația poate fi respinsă ca:[...]*

c) *fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat;*”.

Ca urmare, intrucât suma de x lei nu a fost stabilita suplimentar de plata prin Decizia de calcul accesorii nr.x/12.01.2017, urmează a **se respinge contestația pentru acest capat de cerere ca fiind fără obiect.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 269, art. 272, art.276, art. 277 si art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. x/21.12.2016, respectiv impotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/12.01.2017 emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba , Activitatea de Inspecție

Fiscală si Serviciul Evidenta pe Platitor persoane Juridice si priveste suma totala de **x lei** compusa din:

- x lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar
- x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar.
- x lei reprezentand accesorii aferente impozit pe profit stabilit suplimentar
- x lei reprezentand accesorii aferente TVA stabilita suplimentar

2. Respingerea ca nemotivata a contestației formulata de SC X SRL impotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/12.01.2017 emisă de AJFP Alba – Serviciul Evidenta pe Platitor persoane Juridice pentru suma totala de **x lei** reprezentand accesorii aferente TVA

3. Respingerea ca fiind fara obiect a contestatiei formulate de SC X SRL impotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/12.01.2017 emisă de AJFP Alba – Serviciul Evidenta pe Platitor persoane Juridice pentru suma totala de **x lei** reprezentand accesorii aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Alba in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

DIRECTOR GENERAL

x